

184.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 lutego 1932 r.

w sprawie ratyfikacji umowy polsko-niemieckiej o ułatwieniach w komunikacji kolejowej między Prusami Wschodnimi a trzecimi państwami w tranzycie przez Polskę, obszar W. M. Gdańska, i resztę Niemiec oraz w komunikacji kolejowej między resztą Niemiec a trzecimi państwami w tranzycie przez Polskę, obszar W. M. Gdańska i Prusy Wschodnie,— podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 21 listopada 1930 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji umowy polsko-niemieckiej o ułatwieniach w komunikacji kolejowej między Prusami Wschodnimi a trzecimi państwami w tranzycie przez Polskę, obszar W. M. Gdańska, i resztę Niemiec oraz w komunikacji kolejowej między resztą Niemiec a trzecimi państwami w tranzycie przez Polskę, obszar W. M. Gdańska i Prusy Wschodnie, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 21 listopada 1930 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej umowy Ministrowi Komunikacji oraz innym właściwym ministrom.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Komunikacji: *Kühn*

185.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 lutego 1932 r.

w sprawie ratyfikacji porozumienia między Polską a Francją w formie wymiany not z dnia 2 czerwca 1931 r. o zmianie § 1 art. 14 konwencji weterynaryjnej polsko-francuskiej z dnia 24 kwietnia 1929 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Polską a Francją w formie wymiany not z dnia 2 czerwca 1931 r. o zmianie § 1 art. 14 konwencji weterynaryjnej polsko-francuskiej z dnia 24 kwietnia 1929 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia Ministrowi Rolnictwa w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

186.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 lutego 1932 r.

o zmianie ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Art. 1. W ustawie z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 68, poz. 400), zmienionej rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 94) oraz z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 657), wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 12 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 12. Skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego poza wypadkami, przewidzianymi w art. 20 ust. 2, musi być wniesiona przez adwokata i winna zawierać:

- 1) imię, nazwisko i dokładne miejsce zamieszkania skarżącego i pełnomocnika,
- 2) oznaczenie zaskarżonego orzeczenia lub zarządzenia z podaniem dnia doręczenia tegoż,
- 3) oznaczenie wartości przedmiotu sporu z jej uzasadnieniem,
- 4) dokładne oznaczenie powodów zaskarżenia,
- 5) podpis adwokata, względnie podpis skarżącego, o ile zastępstwo adwokackie skarżącego nie obowiązuje (art. 20 ust. 2). Skargi, wnoszone imieniem władz i urzędów państwowych, podpisują kierownicy tych władz, względnie urzędów.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu da się określić w pieniądzech, należy podać kwotę pieniężną jako wartość przedmiotu sporu. W sprawach, dotyczących świadczeń perjodycznych, kwotę tę należy obliczać przy świadczeniach nie ograniczonych co do czasu lub dożywotnich, według sumy świadczeń za lat 10, przy świadczeniach zaś, ograniczonych co do czasu według sumy świadczeń za cały czas ich trwania, lecz nie więcej niż za 10 lat.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu lub jego części pieniężnie nie da się określić, należy w skardze oznaczyć wartość przedmiotu sporu jako nieokreśloną”.

2. Art. 13 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 13. Do skargi należy dołączyć:

- 1) pełnomocnictwo lub, o ile skarżący występuje bez adwokata (art. 20 ust. 2), dowód, stwierdzający, że zastępstwo adwokackie skarżącego nie obowiązuje,
- 2) odpisy skarg i załączników w tylu egzemplarzach, ile jest stron pozwanych i przypozwanych,